

det Tilfælde, at der er kommet en ny Lærerinde, det, som virkelig er det springende Punkt i Besvarelsen af det første Spørgsmaal i hele denne specielle Sag. Endvidere udelader det ærede Medlem „Næsen“ og siger: Han fikingen „Næse“. Og endelig vrangtyder det ærede Medlem ganske, synes jeg, det Udtryk, der anvendes om Katekismus-Undervisningen, og siger lige det modsatte af, hvad der staar i Skrivelsen. Det ærede Medlem er Højskolelærer og maa derfor antages at være vant til at give historiske Fremstillinger. Jeg haaber, at han, naar han fortæller Historie for sine Elever, ikke benytter Aktstykkerne paa den Maade, han har benyttet dem her, for saa bliver det ikke nogen fin Historiefortælling. Det ærede Medlem er ogsaa Folketingsmand. En Folketingsmand kan tage sin Gerning paa en af to Maader. Han kan særlig beskæftige sig med det egentlig saglige, Kærnerne og Pointerne i Sagerne, og paa en ganske saglig Maade. Jeg har tidligere opfattet det ærede Medlem, hvem jeg for øvrigt tror alt godt om — han er ellers saadant et behageligt Menneske — som en saglig Folketingsmand, men det har han ikke været i dette Forhold, han har villet optræde som Politiker. Det er nemlig den anden Maade, hvorpaa en Folketingsmand kan tage sin Gerning, han kan tage den særlig politisk og gøre lige saa megen Gavn derved. Læser man hele det ærede Medlems Tale, baade om dette og om de andre Spørgsmaal, det ærede Medlem var inde paa, bliver det ganske tydeligt for en, at det har gældt for det ærede Medlem om at faa slaaet fast, at den nuværende Kultusminister ikke alene er en arg konservativ, men endogsaa en frygtelig reaktionær Person. Men naar det ærede Medlem slutter med at slaa fast, hvor lidet frisindet denne Minister er, idet han vil frakende Forældrene deres Ret, og siger, at det ikke gerne skulde være saaledes, at Ministeren skulde kunne paabyde Friskolens Forældre, hvorledes deres Børn skal undervises i Religionskundskab, for det maa blive Forældrenes Sag, den Tiltro maa man have til dem fra Statens Side, og saa straks i den Anledning, fordi det er Politik, bliver holdt fast af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) med det Spørgsmaal, at han saa vel er enig med ham, forstaar jeg ikke det Svar, det ærede Medlem kom med. Jeg maa sige, jeg sad og lyttede og tænkte: Hvad er dog dette, er det ærede Medlem virkelig saa frisindet? Og jeg blev helt glad derved, fordi jeg tænkte, at nu

blev det ærede Medlem nødt til at sige til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds: Ja selvfølgelig er jeg enig med Dem. Det er nemlig et meget klart og tydeligt Standpunkt, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har. Det er det Standpunkt, som jeg tror, vi kommer til, naar vi en Gang faar det store Spørgsmaal rigtigt gennemtænkt og gennemarbejdet her til Lands, og vi faar Stat og Kirke skilt ad, saa vi kan faa Religionen virkelig gjort til Forældrenes egen Sag, saa kan de undervise i Buddhismen, eller hvad de vil. Det er det, jeg tror, vi kommer til, og det vil muligt ogsaa være en Lykke; jeg skal være paa den Side, naar den danske Befolkning er naaet saa vidt. Men saaledes er Stillingen ikke i Øjeblikket, i Øjeblikket er Stillingen i Skolerne den, at den evangelisk-lutherske Religion er obligatorisk. Altsaa, dersom det ærede Medlem fra Nørresundby havde kunnet sige til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds: Ja, jeg er enig med Dem, havde jeg forstaaet ham, men da det ærede Medlem plumpede saa uhyggeligt i, at han bagefter sagde, at han ikke var enig med ham, saa maa jeg sige, at det ærede Medlem heller ikke har været meget heldig som Politiker. Jeg skal hermed slutte Omtalen af denne Sag.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) udtalte, at det var uheldigt, at Tandlægeskolen ikke optog en hel Del flere Elever, end den hidtil har gjort. Hertil maa jeg sige, at det ganske simpelt er et Bygningsspørgsmaal, der er nemlig ikke Plads. Indtil 1912 optog Skolen alle, som meldte sig, da havde den Plads. Men i September 1911 indmeldte der sig 64 Elever, og det oversteg langt, hvad der var Plads til. Hvis det skulde gentage sig, var det nødvendigt enten at sørge for en Udvidelse af Skolen eller begrænse Tilgangen. Man valgte saa det sidste — man havde ikke Raad til at bygge den Gang — og optog i 1912 kun 25 Elever, og de senere Aar blev man enig om hvert Aar at optage 35 Elever. Undervisningen er 3-aarig, og der skulde efter dette være 105 Elever, men da nogle af Eleverne ikke er saa flittige, som de skulde være, og undertiden maa gaa mere end 3 Aar paa Skolen, er der i Øjeblikket 140 Elever paa Skolen. Hvis man skulde optage alle, som meldte sig hvert Aar, nemlig 60—70, skulde man have Plads til 200 eller 250, og det kan der slet ikke være i den nuværende Bygning. Den er nu saa optaget, at der maa indrettes Pladser ude paa Gangene, man maatte der-